

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Rebus Iaponicis// Historica// Relatio,

Froís, Luís

Moguntiae, 1599

VD16 F 3085

Admodvm Reverende In Christo Pater.

[urn:nbn:de:hbz:1-64472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:1-64472)

AD MODVM REVERENDE IN
Christo Pater.

I litterę anno superiore 1595. hinc scriptę, Deo Opt. Max. propitio saluę ad R. P. V. perlataę fuerint, ex ijs perspicuę cognoscere poterit rei Christianę apud Iaponios statum, siue spiritalem animorum fructum opinione & spe vberiore, siue existimationem, quam fides Catholica in dies apud istos Gentiles conciliat ampliorem, spectemus. Eisdem litteris scriptum est de commutatione & conuersione Reipub. temporalis, & de vniuersa totius regionis gubernatione, ac nominatim de funesto nobilissimorum Dominorum interitu, alijsque calamitatibus quibus hoc cęli clima imprimis videtur obnoxium. Verum postea Taicosama Iaponię Monarcha sua industria, & in gubernando sapientia sic omnes compescuit turbas atque tumultus, vr omnia ad pristinam pacem & tranquillitatem breui tempore redierint. Itaque non exigui beneficij loco ducimus, dum, aspirante diuino numine, cernimus nobilium Iaponum animis quotidie maiorem & pręstantiorem de Lege Euangelica, eiusque prędicatoribus Patribus nostris ingenerari opinionem; ijs enim semel in Ecclesiam Christi aggregatis, nulla erit difficultas de plebæis. Quod non immerito, post Christum Dominum nostrum frequentibus sacrificijs & orationibus, quas pro suo amore paterno, Zeloque

P. V.

P.V. superno numini pro nouæ huius Ecclesiæ incolunitate & progressu offerri iubet, debemus.

Numerus omnium, qui de Societate nunc in his partibus degunt, attingit trigesimum quartum supra centesimum: è quibus sex & quadraginta sunt Sacerdotes, fratres autè octoginta octo. Quindecim anno proximè exacto Societati ex illis nomē dederunt, qui aluntur in Seminario. Omnes autem distributi sunt in eas domos, quas postremis annuis nominauimus, quæ erant decem & nouem: licet hoc anno vna in vrbe Ozacana accesserit, in qua ordinarie sedem habet Pater vnus cum fratre, & vacant tum excolendis earū partium Christianis, tum etiam externis magno numero ad verbū Dei audiendum isthuc confluētibus. In regno Bungenfi videtur & altera instituenda Residencia, vt paulo post dicetur.

Quod ad sanitatem corporalem attinet, eam dicere possumus, gratia diuina opitulante, extitisse ad gloriam Dei Domini nostri inter nostros quasi vniuersalem; quam non parum adiuuit cœli Iaponij salubritas: & quamuis ijs qui affecta iam ætate sunt, non defuerint morbi ex antegressis horum temporum calamitatibus profecti, tamen non modica admiratione dignum est, eosdem licet viribus fractos, tantis tamque continuis occupationibus, quas in instituendis Christianis sibi commissis sustinent, non succumbere.

Hoc anno non pœnitēda pace & tranquillitate vsumus inter Christianos, etsi Dæmon, aduertens magnum animarum numerum per baptismum è sua tyrannide vindicari, omnem lapidem mouet, vt conatus nostros retardet: Hoc enim anno binas
omni-

omnibus viribus contra nos molitus est tempestates, sed quia tum Christianæ religionis salus, tum Societas nostra incumbebat petrae viuae, hoc est, Christo Domino nostro, facile sedatae sunt & compressae.

Nauis Carrerana hoc anno, Deo ita fauente, feliciter ad Iaponiam appulsa est: in qua Reuerend. Dominus Petrus Martinez primus Iaponiae Episcopus aduectus est, tum à nostris, tum ab omnibus Christianis in his partibus cupidissime expectatus. Comites habuit quinque de nostris, alioquin in Cinam, cum alio patre quodam destinandis. P. Viceprouincialis appulsa naui ad 13. Augusti subito visendae suae Reuerend. Domin. causa cum nonnullis Patribus eam adiit, & insequenti luce cum maiori Patrum fratrumque numero naui egredientem est comitatus. Hinc Nangasacho multi quoque Christiani, partim Iaponij, partim Lusitani scaphis inuecti se ad comitandum nobis adiunxere: & nisi persecutionis nominis deterriti fuissent Christiani, solenni ritu & caerimonia publice eum exceperunt. Factum tamen est, quicquid pro temporum ratione fieri poterat. Nam ubi in comitatu Capitanei Maioris de Viage in naui sua hunc portum Nangasachanum ingressus est, & ex eo ad Ecclesiam terminos progressus, obuiam ei prodire Christiani cum cruce, alijsque caerimonijs consuetis, remoto tamen omni apparatu & strepitu, licet magna hominum turba eum inde ab ipsa naui usque ad Ecclesiam sit secuta. Magnam consolationem omnes tum ex veneranda hominis specie, & quod in Societate valde esset antiquus, tum ex Apostolico & religioso agendi modo acceperunt, dum vident in honesta eius viuendi ratione singularem quandam relucere paupertatem. In

ades

ædes Nangasachanas Patrū Societatis diuertit, omni-
 busque se admodum declarauit humanum & fami-
 liarem: in nostris verò mirificū ei seruiendi & omnia
 officia exhibendi desiderium eluxit. Rectores Colle-
 gij, Seminarij, Domus Probationis & Residentiarum
 paulatim, secundum ordinem cuique præscriptum,
 tum vt ei de fœlici aduentu gratularentur, tum vt be-
 nedictione eius fruerentur, aduenere. Idem præstite-
 re Christiani, tam vicini, quam remoti: & alij quidem
 ipsi venire: alij verò, qui negotijs impediti fuerant,
 per nuncios, litteras, & munera iuxta morem patriæ.
 Magnam voluptatē attulit nostris colloquium à Re-
 uerendis. Antistite habitum cum Viceprouinciale
 P. Petro Gomez, cuius summa est: Sicut ipse in pri-
 mis Studiorum initijs auditor suus fuisset, sic nunc
 velit Magistri munere fungi in tradenda sibi rerum
 Iaponicarum cognitione. Nam cum ignarus sit idio-
 matis Iaponici, vt rectius se diuinæ voluntati confor-
 maret, securiusque & tranquillius ouium gubernan-
 darum curam aggrediretur, operæ pretium se factu-
 rum putasse, si Patribus ducibus, qui omnium rerum
 Iaponicarum notitiam & experientiam iam haberēt,
 vteretur. Multa alia in hanc sententiam, pro sua in-
 signi virtute iuxta ac prudentia addidit, quæ omitto.
 P. Viceprouincialis ei ilico socium adiunxit Patrem
 vnum, & duos fratres ad hoc ministerium admodum
 idoneos. Obtulit deinde & alterum Patrem, sed sua
 R. Dominatio negauit se accepturum, quod Societas
 opus haberet multis Patrib. ad ingentē messē, quæ
 breui sperabatur, excolendā. Vehementer S. Celsitu-
 dini arridet & patria hæc, & Christianorum nouorū
 indoles & virtus: nec minus gratam habet beneuo-
 lentiam

lentiam caritatemq; qua à Societatis hominibus hactenus tractatur. Paulatim sanitati restituitur, & viribus, ex longa ægitudine, qua decubit in Meaco, fractis & labefactatis.

Numerus sacra baptismi aqua à Septembri anni 1595. vsque ad Septembrem huius 96. tinctorum in Meacensi, Scimanoque tractu est octo millium & duodecim capitum. Eorum verò qui cōfessione peccatorum conscientiam expiarunt, est sexaginta octo millium, super octingentos & septem. Prætermitto infantes ex Christianis parentibus ortos, qui cōtinent in quamplurimis locis sacra aqua perfunduntur. Id verò merito nostris tum in Orientali orbis parte, tum in Europa degentibus singularem afferre potest voluptatem, quod nunquā à tempore, quo nostri Patres primū in Iaponiā venerunt, neq; tantus hominū numerus, neq; tot natalib. clari in Meacensi ditione, ubi totius Iaponis sunt Principes, Christo se adiunxerint, atque hoc anno præsentī. Quoniam verò persecutio, latebræque nostræ, quæ in decimum iam annum durarunt, nondum finem habent, necessarium existimauimus nulla illustrium hominum nomina scriptis mandare, nec Christianæ religionis prodere mysteria & exercitia, donec Christo Domino nostro secus visum fuerit, & Euangelij propagationi liberri-
ma porta, quod breui futurum confidimus, fuerit patefacta. Et hæc sunt, quæ summam de generali totius Iaponiæ statu dicenda occurrebant. Nunc, Deo adiuuante, pergamus ad missiones quasdam diuersis in locis institutas.

Bis Pater quidam cum fratre Nangoiam in regnum

gnum Figen missus est, vbi Taico propugnaculum maximum & sumptuosissimum cum suis palatijs, quo tempore iter parabat in Corai (is locus triginta sex millibus passuum Firando abest) à fundamentis excitauit. Administrationem autem totius ditionis Sci-mano Camidono, gubernatori tum Nangasachano, in sua absentia commendauit. Quo tempore autem dictus Pater ibi fuit, fuit autem diebus tantum paucis, multos gentiles habuit verbi diuini auditores, & ex ijs quinquaginta baptismo lustrauit. Vt verò de eorū aduentu rumor increbuit apud Christianos Facatæ, alijsque in locis agentes, magnis itineribus, læti aduolarunt ad aures præbendas diuinis concionibus, & confessionem peccatorum faciendam: Christiani siquidem in his locis huius sacramenti frequentatione plurimum delectantur.

Huc Nangoiam cum Augustinus Cuño Camidono, Christianorum omnium in Iaponia facile princeps aduenisset, magnam partem noctis cum Patre consumpsit, agens tum de suis, tum de totius Christianæ religionis negotijs. Collocutus deinde est singillatim cum fratre nostro Martino (fuit is vnus ex quatuor Romam missis). Sed quia colloquium fuit admodum longum, breuiter ad tria capita reuocabo. Primum caput est. Non dubio inquit quosdam scopi mentisque meæ ignaros, dum tam vehementer vrfi Patres, vt delitescerent, & Zelum conuertendorum hominum nonnihil comprimerent, suspicatos esse, id ex animi mei angustia & imbecillitate, exiguoque defendendi honoris diuini Zelo profectum: verum ego affirmo, longe secus esse. Nam cum Taici ingenium pectusque haberem perspe-

perspe-

perspectum; sciremque; quo Patres amplius se submit-
tunt, latentque; tanto opportunius esse tempus institu-
to faciendi satis, idcirco maiore quadam seueritate sum-
usus: Deum autem testor, me in hoc negotio non ha-
buisse propositum aliud, nisi maiorem Dei gloriam,
Societatis incolumitatem, & salutem animarum. Al-
terum caput erat. Cum, inquebat, sim tam varijs,
tamque; continuis districtus occupationibus, si quan-
do otium aliquod suppetit de rebus diuinis, meaue
salute cogitandi, incredibili accendor desiderio gra-
tiam illam ante mortem à Deo obtinendi, ut deposi-
tis omnibus istis curis, vnum saltem annu seriu pos-
sim rerum celestium contemplationi, Christiana-
rumque virtutum exercitationi, conuenienter mea
fidei, impendere. Et quanquam ex parte mea, Domi-
ni legem non queam per diuersa regna disseminare,
tamen hoc intimo flagro desiderio intra ditionis mea
fines multas excitare Ecclesias, totisque eniti viribus,
ut omnes subditi mei nomen dent Christo, cultusque;
diuinus non inferiore apparatu & reuerentia, quam
in Europa, peragatur. Quamobrem & summa mihi
voluptas est, videre in Arima, Omura, Amacusa, So-
moto, Cozzura, Sciqui & Oiano, quae loca mea diti-
oni sunt subiecta, omnes Christianae Ecclesiae aggre-
gatos. Fiscium de Firando, quod mea quoque iuris-
dictioni subiectum est, etsi adhuc repugnet Christia-
nae legi; confido tamen me domum & statum renun-
tiatum filio: qui, etsi nunc adhuc sit gentilis, quia
tamen coniunx eius Mentia Domini Bartholomaei
filia Christiana est, ipseque in Christianam religionem
propendet, minimè dubium est eum breui Christia-
na sacra suscepturum. Insulas Goto, post Tonum
genti-

gentilem in Corai morte defunctum, Taico mihi commisit, ut eas administrandas traderem, cui liberet. Ego iam tradidi homini nobili ex ipsis insulis oriundum, quem confido pro beneficij à me recepti compensatione cum omnib. Goranis insulis aures Evangelicæ prædicationi præbiturum, & in gratiam cum Christi Ecclesia venturum.

Tertium caput fuit eiusmodi. Scio, & in ea fide vivo, Deum Dominum nostrum suam sanctam legem in Iaponiam non eo inuexisse, ut diffunderetur tantum in ijs partibus, in quibus nunc floret, sed ut undique propagaretur, donec tota tandem Iaponia Christum respiciat. Nam secundum ordinationis diuinæ cursum, multi deinceps, inquit, existent Domini nobiles & illustres, qui manum paulatim porrigent, cum maximo suo apud Deum merito, Evangelio latius dilatando & amplificando. Cæterum quia id futurum est temporibus consecuturis, quibus ego superstes minime ero, ut possim tantorum particeps esse meritorum; id vnum vehementer opto, ut, dum vita suppetit, quotquot possum, ad gregem Christi adiungam, ut hic ardor conuertendi alios, & quantuscunque labor seruiendi Deo, sit mihi loco tædæ, quæ mihi præferam, quando ex hac vita emigrabo. Hic Dominus Augustinus toto anno laborauit in Patribus, dum penuria aliqua pressi sunt, eleemosyna iuuantis, licet propter bellum Coraianum, & imperium quod habet in tantas copias coactus fuerit se ingenti ære alieno obstringere.